

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De affectibus aliis ab initio Canonis vsque ad Agnus Dei. Cap. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

gloriae praeterita, praesentia, & futura; omnibus creaturis suis concessa & concedenda. Dicendo, *Et vitam venturi saeculi. Amen;* Excita magnum spei affectum; indubitate speras a misericordia Dei, & meritis Christi, vitam aeternam, & quidem sine Purgatorio alterius vitae, si adhibebis serios, solitos in Ecclesia modos illud euadendi.

66. Dum Hostiam & vinum offers dicendo; *Suscipe Sancte Pater &c. Et. Offerimus tibi &c.* maiore quam praeterita verba feruore & sensu pietatis igneo, profer omnia & singula verba illarum oblationum, extendendo has oblationes ad omnes illos fines, propter quos a Christo est institutum hoc sacrificium, & ab Ecclesia adhibetur, qui fines cum sint maximi momenti (vti supra explicatum est) debent haec oblationes panis & vini fieri cum summo deuotionis & feruoris ardentissimi affectu. In illis enim proprie inchoatur actio sacrificij incrementi, complenda in Consecratione panis & vini, & oblatione rerum consecratarum, ac perceptione Eucharistiae & Communione, vt probat Suarez. Proinde si tu solus esses in toto mundo Sacerdos, & retro haberes in amplissimo campo Congregatos omnes profus homines, opem multiplicem a Deo per te, vt legatum publicum generis humani, expectentes, & innumeris suspiriis, gemitibus, lacrymis & clamoribus, Dei misericordiam pro tam multis necessitatibus postulantes, procul dubio conateris, has Deo oblationes offerre, cum immenso quodam ardentissima deuotionis & feruoris affectu; id etiam plane & nunc facito, quia nomine totius mundi es ad hoc ipsum electus, & scis quantopere singuli homines egeant multiplici adiutorio & gratia Dei; tam viui quam defuncti, proinde ex viscera te quodammodo, coram Deo, has ei oblationes offerendo, quia ex feruore in his oblationibus, & in consecratione & eleuatione ac communionem feruenter peractis, & Deo oblatis, pro mundi vel personarum, aut negotiorum necessitatibus, maxime dependet efficacia & fructus huius sacrificij, & realis applicatio Christi meritorum, & auxiliorum diuinorum multipliciu ob Christi merita, a Deo conferri solitorum, Bene hoc notandum est.

67. In Praefatione qualibet, summo affectu dicenda verba illa, *Gratias agimus Domino Deo nostro.* Et illa, *Verè dignum & iustum &c. Nos tibi semper & vbique gratias agere.* Expande cor ad omnia tempora & loca, & omnes creaturas, quibus Deus varia beneficia tribuit, inter quae peculiari sensu pietatis reponere Dei patientiam, quam ostendit tolerando impunè in tam multis mundi locis peccatores magnos, & eis post peccata commissa, conferendo varia dona naturae & gratiae, & quandoque etiam gloriae, post eorum quam non merebantur conuersionem, & persecerantiam finalem diuinitus concessam.

68. Dicendo, *Sanctus ter,* ad tres diuinas personas

dic coniungendo hanc earum adorationem cum adoratione quae fit in caelo per Angelos similia verba proferentes; & idè excitata in te magnum feruorem, vt feruori Angelorum, quantum fieri potest, correspondeat, & adaequetur. Hoc enim pie emulari debemus, quia vt ait S. Chrysostomus, *Antequam superna illa praesetur habitatio caelum quodammodo fieri iussit e terra. Nihil enim est quod propter terrenarum rerum habitaculum, ad supernarum virtutum perfectionem homines prohibeat peruenire. Est quippe possibile, vt in terrarum adhaerentione degentes, quasi iam in caelis habitent, ita cuncta perficiant.*

Proferendo verba, *Pleni sunt caeli & terra;* fac conceptum altissimum de multiplici gloria Dei, quae elucet in caelo & in terra, per tot excellentes creaturas, creatas cum miris effectibus, & per tot dona gratiae & gloriae, in beatorum spirituum tam multis myriadibus resplendentia.

CAPVT OCTAVVM.

De affectibus aliis ab initio CANONIS usque ad AGNVS DEI.

Verba Canonis, attèdè & lentè prolata, suppediabant pios affectus sua significatione literali. In Memento viuorum, ora pro illis 12. punctis breuiter & ardentè (ne longus sis) positus c. 5. s. Porro necessitates. Dum tamen illa verba proferes, paulò ante consecrationem, *Vt nobis Corpus & Sanguis fiat dilectissimi Filij tui Domini nostri Iesu Christi;* Renoua actualem & expressam intentionem consecrandi corpus & sanguinem Christi, per transubstantiationem panis & vini, Christi verbis conficiendam.

Tenens & eleuans hostiam consecratam, ita tene ne vnquam extra corporalis spatium effatur, vt si fortè fragmentum aliquod ex ea decidat, supra corporale, non supra tuos capillos vel mappam cadat, & deinde suo tempore ante communionem sanguinis Domini, patinam excipiat, & in calicem demittatur.

Dum genuflectis, adorando SS. Eucharistiam consecratam, demitte genu ad ipsam superficiem loci, quam pedibus tuis atans altari calcas, nec inde subito assurgas donec tanto spatio temporis genu flectens maneat, quanto dicentur haec verba prolata mente: *Iesu Fili Dei miserere mihi in quauis genuflexione.*

Dum eleuas hostiam consecratam, & postea calicem cum sanguine Domini, renoua illam intentionem, pro qua dicis illud Sacrum; praeterea adiunge feruenter, sed breuiter mente prolatis alios omnes sacrificij fines, dirigendo illud.

Primo, in adorationem & recognitionem Dei, vt supremi rerum omnium Domini.

Secundo, in gratiarum actionem pro beneficiis.

Tertio,

Tertio, in placationem diuinæ Maiestatis ob peccata commissa.

Quarto, in impetrationem earum rerum quas ab eo petimus, & quibus nos indigere ipsemet cognoscit, etiam si illas non petamus. Vbi etiam peculiare aliquas res poteris commendare.

In illis verbis, *Hæc quotiescunque feceritis*, peculiari affectu recordare Passionis Christi, quam separata consecratio panis, à consecratione vini, seu iuncta, repræsentat, significans animæ Christi ab eius corpore separationem ac mortem, in cruce factam ut docet S. Thomas cum aliis Theologis.

Post hæc verba prolata, calice sacro deposito, si celebras in sacello priuato sine aliis, potes breuiter, sed feruenter, aliqua præcipua Domino, ubi nouo modo præsentem commendare. v.g. petendo ab illo vitam æternam sine Purgatorio, sanctitatem eximiam, fructum ingentem animarum, tribulationes & Cruces quàm plurimas & quàm maximas personales, huius vel illius rei felicem successum, aut negotij. Tunc etiam commendare potes Domino omnes qui tibi benefecerunt, per beneficia prospera, & aduersa tribulationum immisissarum.

S Petrus Martyr, dum eleuaret sacrum calicem petebat à Domino gratiam Martyrij, & impetravit. Nobis quia occasiones Martyriorum desunt, petenda sunt incuruata Martyria tribulationum, quæ sæpè magis affligunt suâ diuturnitate, & iniquitate, quàm Martyrium cruentum, quod quia speciosum quid est, solet expeti, non æquè persecutiones, maximè eæ, quæ proficuntur à linguis & censuris bonorum virorum, præsertim Superiorum, vel simili aliquo dignitatis titulo insignitorum, quæ si benè tolerentur, sine defensionibus & exculationibus, non minores in cælo parient coronas, quàm parent quædam Martyria: sæpè etiam maiores, cæteris paribus. Ideo S. Chrysostomus ait, *Sanctum Iob, infinitis martyribus esse comparandum, & multiplex coronatum ac grauiore Martyrio per vxorem, & amicos eius vitam carpentes quàm fuerint multi Martyres cruenti.* Nam, ut idem ait, *alibi amaritudo omnibus rebus solent mordere maledicta. Et causam adfert: Quia alia mala tolerantem, multarum præconia consolantur; in maledictionibus verò etiam ipsa consolatio subducitur. Multi etiam ad laqueum conuolant, fame opprobria non serentes. Et alio in loco idem: Credite mihi, peiora sunt quæ nunc patimur, his quæ Paulus perpassus est. Eum illi lapidibus ceciderant, sed nunc accidit, ut verbis, lapidibus durioribus feriamur.*

In illis verbis, ante *Memento mortuorum*, cū quinā expressione signi sanctæ Crucis prolatis, omni benedictione cælesti & gratiâ repleamur. Per eundem Dominum nostrum. Amen; Excita ingens desiderium ex meritis passionis & Crucis Christi consequendi omnia possibilia dona, Lancicij Opusc. Tom. 2.

ad Deum iis quàm maximè, omni possibili modo glorificandum, quod expete cum ingenti fiducia, credens Christo, qui dixit: *Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur.*

In *Memento mortuorum*, ora primo pro tuis consanguineis, quia ex præscripto ordinatae charitatis, etiam Religiosi tenentur diligere magis consanguineos, quàm extraneos, ut docet S. Thomas.

Secundò, ora pro iis animabus, quæ fuerunt tibi causa alicuius crucis & molestiæ, & tibi rebusque tuis non additæ vel infensæ.

Tertio, pro animabus aliorum benefactorum tui ordinis & tuis fautoribus. Quarto, pro aliquo recenter mortuo. Quintò, pro iis pauperibus animabus, quæ nullum habent, quorum suffragiis iuuentur in particulari.

In illâ oratione, *Nobis quoque peccatoribus*, Profer illa verba magno animi ardore. *Antra quorum* (Sanctorum) *nos consortium non estimator meriti, sed venia quasumus largitor admittite, per Christum Dominum nostrum.* Optando eximiam vitæ sanctitatem, ob quam in numerum Sanctorum coopereris, propter maiorem Dei gloriam, quæ in Deum ex sanctimonia vitæ deriuatur.

Paulò post, tenens sanctam Hostiam supra calicem & verba illa pronuntians, *Omnis honor & gloria*; Pronuncia ea valdè feruenter, offerens SS. Eucharistiam, quam tunc sub vtraque specie in manibus habes, in laudem & gloriam Dei, pro omnibus beneficiis nostris, & pro impetratione omnium earum rerum quas ab eo petimus, & quibus ipse nos sine nostra petitione indigere cognoscit, ad consequendam salutem æternam, & vitæ præsentis necessitates, nostræ salutis non officientes, sed eam adiuan-tes.

Quod si priuatim celebres, sine externis, potes longiori tempore, hoc modo hostiam supra sanguinem & calicem sacrum tenere, & in vnione tam magnæ oblationis, ad eò Deo caræ, & adeo efficacis, commendare Domino feruentissimè varias necessitates, & communes, & tuas priuatas, inter quas nunquam omitte has, *vitam æternam, vna sanctimoniam eximiam, felicem successum in negotiis ob Dei gloriam susceptis.* Ad hæc enim reducuntur omnia alia, & personalia bona, & quæ quærimus in ministeriis nostris.

Dicendo *Pater noster*, Filialem amoris affectum excita erga Deum. *Sanctificetur nomen tuum*: desiderium tuæ eximie sanctitatis & quàm plurimorum aliorum, non vt sunt nostra bona, sed vt cedunt in gloriam & gustum Dei.

Adueniat regnum tuum, vt Deus in omnium voluntatibus regnet, habens sibi perfectissimè obediens in omnibus: simul pete vt suo tempore, ad eius regnum peruenias sine

purgatorio, & sis ex Electis, & quia, vt docet S. Gregorius, & ex eo S. Thomas, *Prædestinatio orationibus iuuatur ita vt id impetremus, quod Deus disposuit per orationes sanctorum esse implendum: vt scilicet homines postulando mereantur accipere, quod eis Deus omnipotens ante secula (per prædestinationem) disposuit donare, vt ait Gregorius l. i. dial. cap. 8. id pete ardentissimè Hoc enim & alij sancti orationi attribuunt*

Fiat voluntas tua sicut in caelo & in terra. Vt ita Deo hic seruiant omnes homines sicut seruiant in caelo, scilicet.

Primò, nunquam peccando, quantum fieri potest.

Secundò, semper faciendo Deo res gratas, si fieri posset sine intermissione.

Tertiò, omnia faciendo feruentissimè, & adequate gradibus habituum infuorum, & acquirentium: sic enim in caelo fit Dei voluntas.

Panem nostrum quotidianum da Nobis hodie; pete omnia necessaria temporalia pro victu & aliis.

Et dimitte nobis debit a nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: Hic elicias actum Contritionis ob peccata tua, & simul alium heroicum sinceræ dilectionis omnium inimicorum, & aliorum, qui tibi fuerunt, & sunt & erunt causa alicuius tribulationis & molestiæ, parè illos ita amando propter Deum.

Et ne nos inducas in tentationem: Humilitatis profundissimè actum hic excita in te, vt timens malitiam tuam, & dissidens propriis tuis viribus, obtineas à Domino gratiam, quæ te præseruet à tentationum periculorum incurfu, ne si fortè acciderent, à Dei gratiâ excideres.

Sed libera nos à malo, scilicet culpæ, & pœnæ in Purgatorio luendæ, & calamitatibus vite præsentis impediētibus vel retardantibus nos in bono. Cui desiderio sunt conformia verba sequentia: Libera nos, quasumus, Domine &c.

Dicendo Pax Domini &c. Cum signo Crucis omnia illa apta populo Dei & toti mundo, quæ supra dicta sunt optanda esse; cum dicitur ad populum, Dominus vobiscum. c. 7.

CAPVT NONVM.

De aliis affectibus ab AGNVS DEI vsque ad finem Missæ.

83. **I**N primo Agnus Dei miserere nobis, pete liberationem & præseruationem ab omnibus miseriis spiritualibus, præsertim culpæ & pœnæ, & earum quæ à culpa nascuntur, vt sunt motus inordinati passionum, habitus prauis, tepiditas in obsequio Dei, inconstantia in benè cœptis.

In secundo Agnus Dei pete liberationem & præseruationem ab omnibus miseriis temporalibus, in quantum impediunt nos in viâ Dei, &

cultu pacifico Dei, quales sunt pestis, fames, beliala, incendia, morbi, persecutiones, rapina, debilita, & his similia.

In tertio Agnus Dei, Pacem pete triplicem cum Deo, quam parit bona conscientia; cum domesticis, quam parit vita quieta, cum externis, quam parit vita adificatiua, præsertim in sermone.

Ad Domine non sum dignus; Ad primum, non sum dignus ob peccata mea præterita, præsentia, & futura. Ad secundum, non sum dignus ob vilitatem naturalem. Ad tertium, non sum dignus comparatus infinitæ excellentiæ Dei, cum meo nihilo quod ex me habeo. Quia nihil sum ex me, nihil possum ex me, nihil facio ex me, nihil conor ex me, nihil mereor ex me, ad nihil valeo ex me. Nam si Angeli Deo comparati, inquit S. Chrysostomus, sum veribus viliores, quantum magis tu qui es Angelis longè inferior, & inter quem & Deum, inquit idem, est multo maius discrimen, quam inter lumbricum & hominem, vsque adeo, vt hoc discrimen, sicut lumbrici, & hominis, etsi tantum sit, nullum sit profusus, ita Deus excedit omnes creaturas!

Corpus Domini nostri Iesu Christi. Post hæc verba dicta aliquid subfistendum est vt subfistebant S. P. Ignatius, S. Xaverius, & S. Philippus Neri, & Bellarminus, & Claudius Aquauia, Suarez, Gregorius de Valentia, & multi alij viri valdè sancti & docti, & declaratum id esse à Congregatione Cardinalium Concilij Tridentini legi Romæ ante 40. annos in manu scriptis Declarationibus huius Congregationis, nec id vetatur in Rubricis Missalis. Potest ergo tantillum sacerdos subfistere tenendo supra patenam SS. Eucharistiæ, ad Christum Dominum per modum colloquij mentalis dirigere affectus præcipuarum virtutum valdè Deo acceptos, quos ex S. Scriptura & historiis Ecclesiasticis scimus eximia Dei dona nonnullis seruis Dei conciliasse, & continere in se inedullam quodammodo perfectionis & sanctitatis. Ne autem longior sacerdotis mora in his erga Deum in SS. Eucharistiæ præsentem depromendis affectibus, tædium pariat Missam audientibus, sumis à breuitate (eximio tamen spiritus & deuotionis feruore impinguatâ) eliciendi sunt. Quod difficile non erit, si antea menti, & memoriæ benè impressi fuerint. Possunt autem hi virtutum affectus affectus hoc vel simili modo formati.

Primò. Ita est Domine Iesu Christe, non tantum te non sum dignus, sed indignissimus, quia sum omnibus peccatoribus, & diabolis & damnatis peior, & ex me abominabilior, indignus omni bono, dignus ob innumera peccata mea omni malo.

Secundò. Feresus tamen pietate ac misericordia tuâ iustificatus, propter auctoritatem tuam, credo omnia quecunque credit à te edocta sancta Romana Ecclesia, & anathematizata omnia, que illa anathematizat.

Tertiò. Et inmixtus infinitis meritis tuis, & auxiliis